

innimesesed peawad kandma, ikka joudo ja woi must
ennast allandlikkult Summala tahtmisse alla allan-
dada. — Pühha õhtosõmaaeg kinnitas temma lo-
tust Summala armo peäle, Jesusse Kristusse lābbi.
Temma ello otsani olli temma armsam tō, üks eht
omma laste ja mu sõbradega Summalat palluda ja
neid ning keik omma kulla rahwast Summala ar-
mastusse ja armo holeks anda. Sesugguse wai-
moga temma iggatses omma wiimse tunnikest kätte
sada, issearraniste olli temma, kes siin ellus ni
mitto aastad olli üsna pimme olnud, wägga rõ-
mus, et omma taewa Kunningast ja Onnisteggiat
taewa walgukses pididi nāhha sama; selle lotussega
temma heitis hinge 74 aastad wanna. —

„Onnis on se mees, kes kiusatust kannatab,
sest kui temma saab lābbikatsutud sanud, siis
peab ta ello fronti sama, mis Issand on toota-
nud neile, kes tedda armastawad.“ — Jak.
1. p. 12. s.

